

BIBOR KÖR (CRIMSON CIRCLE) ANYAGOK

Felfedezés Sorozat

5. SHOUD: "5. Felfedezés" – ADAMUS foszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2014. január 11-én

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain. De ezt már tudjátok! Már olyan sok mindent tudtok, amiről nem is tudjátok, hogy tudjátok! Rengeteget!

Itt vagyunk a Felfedezés Sorozatban, ebben a Shoudban, ahol felfedezzük azt, amit már tudtok. Olyan dolgokat kerestetek, amikről azt hiszitek, hogy nincs tudomásotok, pedig ez arról szól, amit már tudtok.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet! Hiszen ez már itt van. Már itt van. Hm.

Az előbb azon ritka bevezető zene egyike szólt, a Safe and Sound,* ami nekem is tetszett. Mert ti is rá fogtok jönni, hogy minden rendben lesz és ez bámulatos! Ó, ez egy agyonhasznált szó – szóval fantasztikus lesz! Tökéletes! Minden rendben lesz! Minden össze fog állni, és semmi sem számít! Itt akár be is fejezhetnénk!

*"Safe and Sound" – Capital Cities – Album címe: A Tidal Wave of Mysteries

2014

De mielőtt még befejeznénk, hadd kérdezzek meg benneteket erről az évről, hiszen már 10 és fél, másoknak pedig már 11 nap is eltelt belőle – eddig milyen volt? Vili, lennél szíves a táblára írni, Linda, te pedig légy szíves vidd a mikrofont! Hogy foglalnátok össze ezt az elmúlt 10 napot?

Ó! Már érzem is! Ne rám irányítsátok! (Adamus kuncog) Néhányatoknak nehézségei voltak. De Pete, neked milyen volt?

PETE: Nagyon izgalmas, az igazat megvallva.

ADAMUS: Igen. Aha. Mondanál nekem mást is az igazságon kívül?

PETE: Igen, hébe-hóba.

ADAMUS: És szerinted én arról tudnék? Igen.

PETE: Mert még nem emelkedtem fel teljes mértékben.

ADAMUS: Igen. (Adamus nevet)

PETE: Oké.

ADAMUS: Micsoda?

PETE: Hogy nem vagyok teljesen...,vagyis, teljesen felemelkedett vagyok. Igazad van.

ADAMUS: Apró kis zavarodottság.

PETE: Na igen, egy kicsi.

ADAMUS: Ezt ma kitisztítjuk!

PETE: Igen.

ADAMUS: Jó. Jó.

PETE: Mert van még egy-két dolog, amit nem tudok.

ADAMUS: Tehát milyen volt az elmúlt 10 napod?

PETE: Remek! Elolvastam [Az Angyalok Utazását](#), és egészen frenetikus volt. Most olvastam hetedjére, és minden alkalommal fantasztikus volt!

ADAMUS: Igen. Elismételned ezt a kamerába mondva azoknak a millióknak a kedvéért, akik most online néznek minket? (Adamus nevet)

PETE: Oké. Az angyalok utazása. Fantasztikus! Jobb, mint a Biblia!

ADAMUS: Első számú pont az idei évre!

PETE: Igen!

ADAMUS: Reklámozd magad! Igen, igen! (nevetnek) Vagy tegyék ezt meg mások a számodra! Igen, ez egy kitűnő olvasmány!

PETE: Ühüm.

ADAMUS: Abszolút! Mélypontok, csúcspontok? Váratlan fordulatok?

PETE: Igen. Ártalmas vírus került a számítógépemre, de már ki lett tisztítva.

ADAMUS: Már azt hittem a testedben!

PETE: Nem,nem.

ADAMUS: Biztos vagy benne?

PETE: Igen!

ADAMUS: Akkor jó! Nincs vírus a testedben. Ezt ellenőrizni kellett!

PETE: Nem, nem. Ez egy jó test. Igen.

ADAMUS: Mit jelent ez, hogy vírus került a gépedre, amit ki kellett tisztítani?

PETE: Kisebb nehézségek.

ADAMUS: Ne nézz többet pornót az interneten! Ezt jelenti. (nevetés, valaki beszél: - vagy randi oldalakat) Vagy randi oldalakat!

PETE: Vagy olyan oldalakat, ahol rendelni lehet.

ADAMUS: Ahol rendelni lehet.

PETE: Igen.

ADAMUS: Igen. Jó. PETE: Oké.

ADAMUS: Köszönöm. Akkor hogyan foglalhatnánk össze ezt – vírus? LINDA: Vírus.

PETE: Vírus.

ADAMUS: Vírusod volt. PETE: Ja.

ADAMUS: 2014. Ó, nagyszerű. Kitisztult.

PETE: Aha. Elintéztem.

ADAMUS: Igen. Jó. Köszönöm.

LINDA: Köszönöm.

ADAMUS: Vírus.

A következő! 2014. Még alig telt el pár nap ebből az évből!

LINDA: Te következzel kicsi lány!

SHAUMBRA 1 (Fiatal lány): Jól telt, vagyis...

ADAMUS: A jó azok közé a bizonyos szavak közé tartozik. Mi a fenét jelent az, hogy „jó”? (a lány kuncog) Problémák voltak?

SHAUMBRA 1: Nem.

ADAMUS: Nem. Bármi izgalmas?

SHAUMBRA 1: Napról napra élek, úgy hiszem.

ADAMUS: Aha. És eddig melyik volt a legjobb napod?

SHAUMBRA 1: Csak az, hogy képes vagyok tudni...

ADAMUS: Az, hogy itt vagy ma. Megválaszolom én helyetted! Hogy itt vagy most! Ez a legjobb napod! Ennél jobb nem volt, igaz? (nevetnek)

SHAUMBRA 1: Oké. Igen.

ADAMUS: Bocsánat, hogy megadtam a saját válaszodat. Van még valami ezzel az évvel kapcsolatosan? Anyukád jó volt hozzád?

SHAUMBRA 1: Persze.....? (nevetnek)

LINDA: ÓÓóóó!

ADAMUS: Úgy értettem, te jó voltál az anyukádhoz, igaz?

SHAUMBRA 1: Aha.

ADAMUS: Ühüm. Igen. Volt-e még valami rendhagyó dolog ebben az elmúlt 10 napban?

SHAUMBRA 1: Hát. Nem igazán. Csak... nagyon izgatott vagyok, hogy megtudjam, ki vagyok én valójában.

ADAMUS: Az egy izgalmas dolog.

SHAUMBRA 1: Aha.

ADAMUS: Abszolút! A bölcsesség szavai egy gyermek szájából! Egy gyönyörű gyermek szájából. Köszönöm.

SHAUMBRA 1: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm.

LINDA: Köszönöm.

ADAMUS: 2014. Mi a helyzet Bonnie? Hm.

BONNIE: Hm.

ADAMUS: Hmm.

BONNIE: Nos, volt egy apró kis balesetem.

ADAMUS: Ühüm. Egy aprócska.

BONNIE: Egy kisebb baleset történt.

ADAMUS: Igen.

BONNIE: Új tapasztalás.

ADAMUS: És hogyan történt? Nem kérem az összes részletet, csak azt kérdezem, hogy mi okozta a balesetet?

BONNIE: Valami, amit nem kellett volna megtennem, de...

ADAMUS: Nos, általában mindig ilyen dolgok okozzák a baleseteket.

BONNIE: Túl magasra nyúltam.

ADAMUS: Túl magasra nyúltál.

LINDA: Óóóó!

ADAMUS: Érdekes. És mi történt?

BONNIE: Leestem.

ADAMUS: Valami kirántódott alólad?

BONNIE: Igen – nos a polc, amibe kapaszkodtam.

ADAMUS: És ez kiütött téged?

BONNIE: Nem.

ADAMUS: Bárcsak kiütött volna! (Bonnie-nak elakad a lélegzete) Mert akkor sok energia infúziót kaptál volna! És ez egy jó dolog! (Adamus nevetgél) Nos, akkor lehetséges, hogy újra meg kell próbálnunk! (nevetés és néhányan a közönségből azt mondják “Óóóó”!)

LINDA: Áuuu!

ADAMUS: Á, ez nem számít! LINDA: Áuuu!

ADAMUS: És most hogy érzed magad?

BONNIE: Jól.

ADAMUS: Haragudtál magadra?

BONNIE: Igen, nagyon...

ADAMUS: Abszolút.

BONNIE: ...Nagyon zavarban éreztem magam.

ADAMUS: Miért? Nem értem miért? Egyébként pont ott álltam, amikor ez az egész történt.

BONNIE: (vihogva) Ott voltál?!

ADAMUS: Próbáltam utánad nyúlni, de a kezem keresztül siklott rajtad!

BONNIE: Hú! (nevet)

ADAMUS: Miért haragudtál magadra?

BONNIE: Nos hát azért, mert egy ilyen rossz helyzetbe vittem bele magam. Teljes volt a zavarom, ráadásul a szemüvegem is összetört. És, mert...én tettem ezt magammal.

ADAMUS: Miért?

BONNIE: (vihorászva) Honnan tudjam?

ADAMUS (és a közönség egyszerre): Ó-ÓÓóóóó!!!

LINDA: Jaj! Nem azt mondta, hogy „nem tudom”, hanem azt, hogy: - *Honnan tudjam?*”

ADAMUS: Ez pont a....közönség? Maradhat? Vagy menjen? (a közönség válasza: Maradjon) Oké, szeretnek téged Bonnie!

BONNIE: Ó, köszönöm! Köszönöm!

ADAMUS: Még ha te nem is szeretnéd magad, látod, ők szeretnek téged. Igen. Miért? (suttogva) Találj ki valamit! (nevetés) Itt fogok várni. Most akkor megállunk. Csak hagyjunk abba mindent.

Ha nem tudsz mást tenni, akkor csak találj ki valamit! Tényleg! Ezek mesteri szavak. Abszolút mesteriek! Ha nem tudod, hogy mit mondjál, vagy mit tegyél vagy mit gondolj – akkor kezd el ezt színlelni, mert igazából ez nem színlelés, nem hamis, hanem ilyenkor valami a felszínre jön belőled. De amikor azt mondod: - Nos, nem is tudom mit is kellene tennem – olyankor beragad, elakad az energiád. Ellaposodsz. Találj ki valamit! Színlelj!

Hazudj nekem, mert valójában úgysem tudsz hazudni.

BONNIE: Nos segítette megértenem, hogy vennem kell új szemüveget, hogy legyen egy tartalék szemüvegem.

ADAMUS: Bizony. Bizony. Esetleg ennél egy kissé mélyebb meglátásod is lenne? (páran nevetnek)

BONNIE: Te mondtad az előbb, hogy bármit kitalálhatok.(nevetnek Adamus pedig kuncog).

ADAMUS: Bonnie, ez egyszerű, és ez mindannyiótoknak egyszerű. Az álmaitok, a dolgok, amik megtörténnek. Csak vegyetek egy mély lélegzetet! Legyél hülye, ostoba, legyél tényleg nagyon egyszerű, ne próbálj itt mentális lenni – ez tényleg egyszerű. Felnyúltál valami után és leestél. Ma meg fogod érteni, hogy miről is szólt ez a dolog. Kinyújtóztál valami után és leestél. Ott van egy félelem – mi történik, ha el akarok érni valamit? Ó, le fogok esni. Össze fogom törni a szemüvegemet, és az arcom is meg fog egy kicsit sérülni. – Ami egyébként be fog gyógyulni. Ez rendben van. Rendben van.

És hogy mit tegyél? Pattanj vissza arra a lóra! Nyúlj ki érte megint! És mi van akkor, ha leesel? Veszél egy új szemüveget! Végül úgyis azt fogod mondani: - Ez az egész leesés dolog tényleg nagy hülyeség. Utána nyúlok megint, el fogom érni, és repülni fogok! – Ez ennyire egyszerű. Ennyire egyszerű.

BONNIE: Köszönöm. Ez szép.

ADAMUS: Ugye szép?

BONNIE: Igen. Köszönöm.

ADAMUS: Igen, igen. Legközelebb hazudj nekem! Találj ki valamit, és akkor meg fogjuk mozgatni az energiát!

BONNIE: Rendben.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

Következő! Ó, és ez egy nagyon fontos pont. Ez az egyik olyan dolog, amit írnátok fel az egy oldalból álló papírlapra! Eszközök 2014-re! Ha nem vagy biztos benne, hogy mit mondjál, mit gondolj, vagy mit tegyél – akkor is tegyél úgy, mintha tudnád! (valaki azt mondja: Amíg nem jársz sikerrel!) Addig színlelj, míg sikerrel nem jársz! Igen. Abszolút! „Nyúlj ki érte, érd el és repülj!”(Vilinek mondta) Jó. És aztán írd alá, hogy „Nyúlj ki érte és lezuhansz” – de ez többet nem fog megtörténni. Meg fogjátok ezt látni.

VILI: Most azt írom, hogy „leesek”?

ADAMUS: Dehogya, „Kinyúlni, nem elérni és leeseni” – tedd zárójelbe. Igen. Jó. Következő.

ELIZABETH: Moi.

ADAMUS: Bonjour.

ELIZABETH: Bonjour. 2014-től, valójában 2013 végétől elkezdtem felismerni, hogy mi a közös érték a szeretetben és a bizalomban. Ez nem volt a legjobb szóhasználat, mert ez nem közös bennük, hanem a kettő ugyanazt jelenti. És ennek az az oka, hogy sok-sok évvel ezelőtt, egy keleti meditációs központban voltam – bocsáss meg, Namaste – és jó sok időt töltöttem ott el, és egy egészen fantasztikus évem volt. De azt kaptam, amit tudtam – nem azt, amit gondoltam, hanem amit *tudtam*, – azt, hogy Isten nem akarja, hogy hiányban éljek és én ezt tudtam.

ADAMUS: Ühüm.

ELIZABETH: És mindenféle dolgokat teremtettem és tudatában voltam annak, hogy ezeket én teremtettem, még jóval azelőtt, hogy hallottam volna erről a csodálatos dologról. De ezután az időszak után telt múlt az idő aztán elkezdtem rájönni, hogy ez volt az az Isten, (felfelé mutat), érted, aki nem akarta, hogy hiányban éljek.

ADAMUS: Igen. Igen.

ELIZABETH: És ebben van a lényeges különbség.

ADAMUS: Aha.

ELIZABETH: Így megbíztam Istenben, hiszen ki az, aki nem bíz meg Istenben?! Mert Ő szeret minket, és mi szeretjük Őt. De ő egyértelműen nincs ott. (mindenki nevet)

ADAMUS: Nincs, és erről elfelejtettek említést tenni.

ELIZABETH: Tehát ez az, amiből én már egyáltalán nem kérek!

ADAMUS: Aha.

ELIZABETH: Tehát a saját utazásom során, amikor itt vannak ezek az elképesztő tapasztalások, tudom, hogy lépésről lépésre megbízhatok magamban, hogy képes vagyok kezelni a dolgokat és rájöttem, hogy sokkal jobban bíztam ebben a csávóban (felfelé mutat), mint ebben itt. (a szívére mutat).

ADAMUS: Találkoztál egyszer is azzal a csávóval?

ELIZABETH: Ez egy érdekes kérdés Adamus.

ADAMUS: Az.

ELIZABETH: Arra jöttem rá – igen, válaszolok rá – hogy én voltam az, akkoriban.

ADAMUS: Igen. Férfinek öltözve.

ELIZABETH: Férfinek öltözve.

ADAMUS: Igen, Isten fordítva öltözik fel.

ELIZABETH: Azt akarta, hogy mindenem meglegyen, amit csak akartam és mindig mindent megad nekem, amit csak akarok.

ADAMUS: Igen!

ELIZABETH: És pont ez benne az irónia.

ADAMUS: Igen!

ELIZABETH: Értem én, de egyértelműen nem itt. Mindazt mentálisan értettem akkoriban, hogy én voltam.

ADAMUS: Igen, nos akkor hogy állunk most ezzel?

ELIZABETH: Úgy, hogy „Szeretlek Elizabeth” – igen, nagyon is – „*Szeretlek* téged Elizabeth” (kuncogva) „M megbízom benned Elizabeth!”

ADAMUS: Igen!

ELIZABETH: És sokszor bámulatos dolgok történhetnek velem, amikor csendben vagyok és a középpontomban tartózkodom.

ADAMUS: Igen!

ELIZABETH: De olyan csodálatos számomra az a bizalom és szeretet, ami akkor volt bennem, amikor még egy másik nevem volt és most ugyan az a létező ma is megpróbálja megtalálni azt a mély érzést.

ADAMUS: Kitűnő. És Isten személyessé válik. Mert nem odakint van valahol.

ELIZABETH: Rendben.

ADAMUS: Tudod, Isten egy fejlődésen ment keresztül. Ahogy ezt már korábban is elmondtam, Atlantiszban nem volt Isten képünk, nem volt benne a köztudatban. Nem volt rá szó, nem folytak erről beszélgetések, nem voltak egyházak, templomok. Senki sem tudott róla. Teljesen ismeretlen volt maga a fogalom is. Majd csak sokkal, de sokkal később került bele Isten fogalma sok másik létezőbe, akik ugye magasabb hatalommal vagy erővel bírtak, mint a levegő istene, a nap istene, a Föld istene, és mindezek a dolgok, amik aztán később egyetlen Istenbe lettek belehelyezve, de ez meg aztán ki lett helyezve egy fér- fiként, és az énen kívülre került. De most vagyunk abban a korban, ahol egy kevesen, nem sokan, de egy kevesen elkezdik megérteni, hogy Isten mindig is pontosan itt volt. Igen.

ELIZABETH: Igen.

ADAMUS: És ez az isteniség, az én lelke, tele van szeretettel, együttérzéssel és elfogadással és szeretné, ha magának, az emberi megnyilvánulásának bőségben, örömben és minden másban lenne része. De közben meg nem érdekli, ha az ember nem ezeket választja.

ELIZABETH: Rendben.

ADAMUS: Mert a lélek számára ez az egész mindössze egy óriási tapasztalás. Csak egy grandiózus tapasztalás. Tényleg nem létezik halál. Nem létezik véglegesség, végesség. Ez az egész csak egy hatalmas, kozmikus „Wáu”. Látjátok, csak az ember az, akinek ez számít. Az ember bonyolódik bele ebbe ennyire.

ELIZABETH: Igen.

ADAMUS: De képzeljétek csak el, hogy ez a Lélek, ez az Isten, aki eddig odakint volt, most lassan bejön ide és azt mondja: - Akkor most már táncoljunk együtt! – Igen. Te vezetsz. (Adamus nevet)

ELIZABETH: Készen állok.

ADAMUS: Jó. Abszolút. Köszönöm.

Akkor ezt most hogyan tudnánk összefoglalni? Integráció. Milyen szó illik ehhez?

ELIZABETH: Úgy gondolom, hogy az Integráció...

ADAMUS: Integráció.

ELIZABETH: ...Talán az Isteni Én integrációja.

ADAMUS: Isteni Én. Igen.

ELIZABETH: Használhatod ezt a szót.

ADAMUS: Mit szólnál az “Én Vagyok”-hoz?

ELIZABETH: Vagyok, Aki Vagyok. Köszönöm.

ADAMUS: Ez tetszik. Wáu.

VILI: “Vagyok, Aki Vagyok?”

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok. Igen.

MICHELLE: 2014! Hurrá!

ADAMUS: Hurrá! Hurrá! Sok változás.

MICHELLE: Változás, aggodalom, a dolgok elengedése, mint pl. az anyagi dolgoké. A félelem elengedése.

ADAMUS: Igen. Milyen volt eddig neked érzelmileg, energetikailag?

MICHELLE: Leszívó.

ADAMUS: Igen. Miért?

MICHELLE: Az ismeretlen miatt.

ADAMUS: Ennyi.

MICHELLE: És mert mindenki 2014-ről beszél és sok negativitással teszik ezt.

ADAMUS: Igen!

MICHELLE: Ezért már nagyon várom a következő hétvégét. (a [ProGnost](#) eseményre utal).

ADAMUS: Igen, nagyszerű. Ó, elég sok a negativitás. (páran nevetnek) De egyben abból a nézőpontból is, hogy “Mi történik a nagyvilágban? Ó, és hogy mi folyik a világban?” – Abszolút. Igen, nagyszerű. Te jól fogsz haladni.

MICHELLE: Köszönöm.

ADAMUS: És aztán majd újra változni fogsz. (páran felnevetnek) Igen.

LULU: Szia! Ebben a térben nagyon békés vagyok és ekkor képes vagyok érezni magam önmagamban, olyan mintha átölelném magam önmagammal és ezt nehéz szavakkal kifejezni Csak érzem ott belül. És aztán éjjelente pedig mindig felébredek hajnali 3-kor, és rémálmaim vannak. És a barátaim, a családtagjaim átkelnek a túl- oldalra.

ADAMUS: Hm.Hm.Hm. (Vilinek) Megtennéd, hogy leírod ezeket? Lássuk csak, az előzőhöz azt írd, hogy „változás és elengedés”. Változás és elengedés. Igen. Itt pedig van nekünk a békesség érzése, de ugyanakkor ott vannak a rémálmok.

LULU: Rémálmok.

ADAMUS: Mi történik itt ezzel? Miért?

LULU: Azt gondolom, hogy ezek nem hozzám tartoznak, hanem valaki más tudatosságát veszem magamra, mert, úgy értem...

ADAMUS: Vagyis nekik vannak rémálmaik rólad?

LULU: ... Erre soha nem gondoltam. Igen, sorozat gyilkos vagyok. (nevetnek) Igen, de a középpontomban kell lennem. Nem kell, hanem én azt választom.

ADAMUS: Igen.

LULU: Mert a ...

ADAMUS: Mi a helyzet nálad a gondolkodás kontra érzések terén?

LULU: Magasabbra ment, aztán ...

ADAMUS: A gondolkodásod szökött magasabbra?

LULU: Az előző évhez képest magasabbra tört.

ADAMUS: Miért?

LULU: Igen. Talán amiatt, ami a családtagjaimmal történik, és sok dolog miatt, amire azt lehet mondani, hogy ezeknek így kellett történnie. Elég furá. A bátyám meghalt szeptemberben és itt van ez a másik közeli barátunk, aki szintén ugyanakkor 26.-án halt meg – és nekik pontosan ugyanakkor van a születésnapjuk. Elkezdtem a számokat nézegetni és ha összeadjuk a számaikat, azok is ugyanazt a számot adják ki, és ha a haláluk számait összeadjuk, megint csak ugyanazt a számot kapjuk.

ADAMUS: Ühüm.

LULU: Szóval ... ez az, ami most foglalkoztat...

ADAMUS: Adhatok, ...adhatok neked egy eszközt?

LULU: Persze.

ADAMUS: ... és ez mindnyájatok számára eszköz erre az évre. Nem lesz értelme. Semminek sem lesz értelme. Legyen szó akár az álmaitokról, vagy arról, ami a világban zajlik, vagy a gondolataitokról, semminek sem lesz értelme. Úgyhogy ezt máris elengedhetitek!

LULU: Elengedni.

ADAMUS: Ne akarjátok ezekből többé értelmet nyerni!

LULU: Rendben.

ADAMUS: És fel fogjátok fedezni ebben, hogy a gondolkodás végre elkezd egy kicsit lelassulni, de így a valódi válaszok, a valódi tudás elkezd a felszínre törni. És ezt nehéz megtenni, mert ti gondolkozni akartok ezekről, elemezni akarjátok, mindent ízekre akartok

szedni, fel akartok boncolni, megpróbáljátok kideríteni, hogy a számok vagy bármi más stimmelnék-e. Pedig ez teljesen lényegtelen. Nem számít. Óriási elterelés. Ledob az ösvényetekről, és kifáraszt, lemerít titeket. Semmiből nem fogtok tudni értelmet kovácsolni, úgy hogy itt és most be is fejezhetitek ezt!

LULU: Igen. Igen.

ADAMUS: Nagyszerű. Köszönöm.

LULU: Köszí.

ADAMUS: (Vilinek) Tehát, azt mondanám erre, hogy dráma. Jó. Még kettőt kérek!

TAR (nő): Adamus, pont most mondtad ki a szót, amit én is mondani akartam. A nézőpont.

ADAMUS: Igen.

TAR: És nem tudom mi történt. Nem volt semmilyen esemény. De mégis az idei év második, vagy harmadik napjára hirtelen rengeteg pénzem lett.

ADAMUS: Hm!

TAR: Amióta pár hónappal ezelőtt ideköltöztem, kevesebb lett a pénzem – tanár vagyok – és tudod, a hónap közepére, végére mind el is ment – lakbérre, autóra...stb...stb... - És fogalmam sem volt, hogy fogok tudni így megélni, csak pár száz dollárom maradt és nem tudom, hogy fog ez így menni. Kölcsönt kell majd felvennem, vagy...és gyűlölöm az ilyet. És itt van a hiánynak ez a borzasztó érzése, és hogy most akkor így mi és hogy lesz.

ADAMUS: Ühüm.

TAR: Nem tudom mi történt, hiszen most is ugyanannyi pénzem van, mégis azt mondom: - "Hé, oké, ez rengeteg pénz!"

ADAMUS: Igen.

TAR: És a múlt héten csak alig 40-50 dollár fogyott.

ADAMUS: Szerinted mégis mi okozta ezt a változást? Vagy mit érzel, mi okozta a változást?

TAR: (szünet után) A nézőpontom. Nem tudom. Elmondtam miket gondoltam és éreztem, és csak...

ADAMUS: A nézőpontod mivel kapcsolatban?

TAR: (megint szünetet tart) A szükség kontra akarás között.

ADAMUS: Alakul.

TAR: Hogy mi az elég. ADAMUS: Ühüm

TAR: Ööööö.

ADAMUS: Mit szólsz az életről alkotott nézőpontod megváltozásához? Csak magáról az életről. És valami megváltozott, átváltott. Tudod, keresztülmentél a költözésen és a változásokon, és valami megváltozott. Valami azt mondta benned: – Á! Tudod, igazából én tényleg élni akarok! – És mi történik? Akkor ott terem a bőség. Az emberek belenyúlnak a zsebükbe. (Adamus belenyúl Cauldre zsebébe) – Ma nincs nála pénz!

LINDA: Óóóó, te szegény!!!

ADAMUS: Linda kivette belőle az összes pénzt, de Linda később adni fog neked. És csak úgy pénzt fognak adni neked. Ez az élet nézőpontja. A vágy, hogy itt legyél. Ha ez változik, akkor a bőséged is változik. Nagyon egyszerű. Szinte már szélsőségesen egyszerű.

TAR: És ez izgalmas is!

ADAMUS: Igen!

TAR: Tényleg nagyon izgalmas!

ADAMUS: Igen, és kérd majd el a pénzt Lindától!

LINDA: Nem én vettem el a pénzedet. Te nem vagy beszervezve.

ADAMUS: Nem számít!

LINDA: Nem vagy beszervezve!

ADAMUS: Még egy valakit kérnék, és aztán tovább megyünk!

MARY SUE: Nagyon sok energiám volt az utóbbi pár hétben.

ADAMUS: Jó.

MARY SUE: Képes vagyok késő éjjelig fent maradni, majd reggel korán kelni, és lehet, hogy napközben szundítok egyszer kétszer egy rövidet, de ez nagyon sok energia. És ha az érzésekről van szó, elképesztő mértékben áradnak keresztül az érzések. És ha a tapasztalásról beszélünk, akkor konfliktusba kerültem egy barátommal. És miközben Linda a szél hátán lovagolt csütörtökön, én a hegyekben voltam ebben a nagyon szeles időben...

LINDA: Wow.

MARY SUE: ... ezzel a barátommal, akivel konfliktusom lett. És ez igazán nagyon remek volt, mert nem érdekelt, hogy ott van köztünk ez a konfliktus. Ott voltunk mind a ketten fent a

hegyekben, és azt éreztem, hogy akkor élvezzük ennek a szépségét!

ADAMUS: Ühüm.

MARY SUE: Annak ellenére, hogy kemény szél tombolt, mégis gyönyörűséges volt.

ADAMUS: Igen.

MARY SUE: És sok dolog az eszembe jut, amik mostanság történnek, és ez vicces! (kuncogva)

ADAMUS: Az. Az.

MARY SUE: Úgy értem, beszélsz te is a közlekedési dugóról, arról, hogy lehet az, hogy az emberek nem ébrednek fel, és nem látják ezt...

ADAMUS: Ó, engem ne kérdezz erről, mert több millió oka van ennek! (nevetés)!

MARY SUE: Oké! És látni, hogy folyton ugyanazt a régi dolgot élik.

ADAMUS: Igen. Abszolút! Igen. Jó. Tehát bőven van itt energia!

MARY SUE: Igen.

ADAMUS: És itt van az energia bőségesen, óriási mennyiségekben, jóval több, mint eddig bármikor! Ne ragadjatok bele a hiányba! Több energia van!

És az érdekes az, hogy azt állítom, hogy ez az év olyan lesz, amikor a dolgok a bal mezőről és a jobb mezőről is érkeznek és a fedetlen lelátón túlról.* És nem az egyértelműen, a felszínen látható dolgok jelentik majd a különbséget. Hanem mindazok a dolgok, amik a bal mezőből jönnek, a furcsa és különös helyekről, a váratlan helyekről, legyen szó akár a zsebedbe érkező pénzről, vagy egy lehetőségről.

* Ebben az esetben a bal mező "a váratlant" jelenti és a baseball pályára utal.

De ha mindenben gondolkozol, ha mindenből értelmet próbálsz nyerni, akkor le is maradhatsz a lehetőségről. Ez valószínűleg nem így lesz, hanem kicsit több küzdelemmel fogsz oda eljutni. Mert ez egyszerűen a bal mezőről fog érkezni.

És ugyanígy, a bolygó számára – köszönöm egyébként, nem akarlak állva tartani – szóval a bolygó számára a pusztító dolgok a bal mezőről fognak jönni. Mindenki azt várja szorongva: - Valami történni fog az olimpián! – Igaz? A világ figyelme így odaszegeződik. Nem valószínű. Valószínűleg valahol máshol történnek majd dolgok. Hogy úgy mondjam, a sötétből fognak érkezni a dolgok, a legkevésbé számított helyekről.

Sok különböző dolog szerepel a listánkon, és rengeteg a szorongás. Sok felgyülemlett energia vár a kiszabadulására, elengedésére. A mintákon való áttörés lesz az egyik dolog, amit észre fogtok venni, ami még ezen a találkozón is nyilvánvalóan megtörtént. (a Shoud

ugye el lett halasztva egy héttel) A mintákon való áttörés! De ne menjetek bele semmiféle krízisbe ezzel kapcsolatosan, mert ez mindössze az energiák újrendezéséről szól. Ennyi az egész. És ez úgy fogja újrendezni magát, ahogy azt soha nem tudtat volna elképzelni az elmédből, mert annyira jó lesz a végkifejlet!

Mert ugye ott van az azonnali pánikra való hajlam. „Mi történik? Mi történik?” – Vegyél egy mély lélegzetet, vagy kettőt, és vedd észre, hogy az újrendeződés zajlik, ami olyan módokon hoz el neked dolgokat, amit soha nem tudtál volna se kigondolni, se elképzelni. És aztán majd azt mondod: - Nahát! Adamus fantasztikus, lenyűgöző! (páran nevetnek) És én pedig tudni fogom, hogy igazából TE vagy az. Te.

Hatalom és szabadság

Ha össze akarnánk foglalni ezt az ideit évet, és tényleg belemennénk az előttünk álló három évbe, akkor két nézőpontból láthatjuk a bolygón történeteket. Ennek a bolygónak a két legfontosabb eleme – vagy talán az egész kozmosznak – a hatalom és a szabadság.

Beszéltünk már erről korábban is, de most, amikor látod a híradóban a történeteket, nézd csak meg jól abból a szempontból, hogy mi történik a hatalommal. Mi történik a szabadsággal a saját életedben, és a Keahakosokkal is mostanában beszéltem erről. A hatalom elengedése zajlik az életedben. Ó, ez zűrzavaros és ijesztő – “Nos, hogyan tudod elengedni a hatalmat?” – és az érdekes pedig az, hogy nem engedhetsz el belőle csak egy kicsit úgy, hogy közben a többihez meg továbbra is ragaszkodsz. Az egészet együtt engeded el – a hatalom szükségességét.

A hatalom illúzió. Tényleg sehol máshol nem létezik, csak egy hitrendszerben.

A hatalom a felhalmozásról, az energia megszerzéséről szól, arról a félelemtől, hogy lehetséges, hogy nem jut elegendő energia a számodra. Az első számú emberi szükséglet nem az ételről, nem a vízről, nem a pénzről vagy szexről szól, hanem az energiáról. Ez aztán persze ezekben a többi formákban ölt testet, de az első számú emberi szükséglet az energiához való hozzájutásról szól. És az emberek ezt a hatalom segítségével teszik. Azt hiszik, hogy erőltetniük kell, küzdeniük kell érte, el kell lopniuk, manipulálniuk kell, fel kell halmozniuk, vagy bármi mást kell tenniük érte. Képzeljétek csak el mindezt hatalom nélkül.

Ez ijesztőnek tűnik, mert egy olyan világban éltek, ami tele van hatalommal, és olyan emberekkel, akik a hatalommal játszanak, akik hatalmat gyakoroltak felettetek – mentális hatalmat, anyagi hatalmat, fizikai vagy testi hatalmat. Azt kérdezitek: “Hogyan élhetek hatalom nélkül? Mert akkor nem tudok majd védekezni ez ellen az örült, néha elmebetegnek tűnő világ ellen.” – A tény pedig az, hogy hatalom nélkül meg sem fognak látni titeket. Játsszák a hatalmi játszmákat, és ezért nem is látnak meg mást, csak a hatalmat. És amikor elengeded a hatalmi játékot az életedből, akkor láthatatlanná válsz számukra, vagyis majd elmennek valaki máshoz, akitől lohatnak, és akivel eljátszhatják az összes hatalmi dolgaikat. És akkor szabad vagy. Nem kell tovább játszani a játékot. Nem fognak utánad eredni, nem fognak üldözőbe venni.

Ez az év a hatalomról és a szabadságról szól, a saját életedben és a világban egyaránt.

Arról fog szólni, hogy megadod magadnak azt a szabadságot, ami eleve ott van benned, de a sok- sok réteg, probléma és sok minden más miatt lemondál erről a szabadságról. A szabadság mesésen hangzik, pedig óriási felelősséget jelent. Úgy hangzik: “Ó, szabad leszek!” de mitől leszel szabad? Nos, tudjátok a legtöbbször azt hiszitek, hogy a számlák kifizetésétől szabadultok meg, vagy attól, hogy nem lesz főnököd, vagy a kormánytól. Pedig a valódi szabadság belül van. Szabadnak lenni a múltadtól. A hiedelmeidtől.

A hiedelmek mondhatni olyanok, mint a hatalom. Illúziók. Ki lettek találva. Ez nem azt jelenti, hogy rosszak – mulatságos eszközök, amikkel játszani lehet – de egy bizonyos ponton előregednek. A szabadság, a hiedelmektől és a korlátozottságtól való szabadságot jelenti. És ismét elmondom: miközben ez fantasztikusan hangzik, óriási felelősséget jelent. Sok ember, aki megkapta a szabadság választásának lehetőségét, rengeteg kifogást fog találni, miért is ne fogadja el azt és miért ne vállalja fel.

Számomra ezek jelentik 2014 problémáit. Sok, rengeteg sok minden történik majd a világban. Értsétek meg ezeknek az alapvető, a felszín alatt meghúzódó okát, ami nem más, mint a hatalom és a szabadság.

Utazás a tudásba

Akkor legyen egy kis tapasztalás! Mikor ma bejöttem, elmondtam, hogy már mindent tudtok. Tényleg tudtok. Mindössze nem tudjátok, hogy már tudjátok, hogy már ott van.

Az elme számára rettenetesen nehéz ennek az elfogadása, és azt mondja: - De én *nem* tudom. Vannak számok és tények.... - Nem! Én itt a tudásról beszélek. Már rendelkezel ezzel a tudással, és ez ott van. Ott van és készen áll arra, hogy megmutatkozzon előtted bármikor, amikor te készen állsz.

Tapasztaljunk akkor ezzel egy kicsit! Azt kérem, hogy kapcsoljátok le a világitást! Kérnék egy szép kis merabh-os zenét és talán egy kis friss levegőt a hátsó ajtó kinyitásával, hogy ne süljünk itt meg mind- annyian! (nevetés)

Oké, akkor most vegyünk egy mély lélegzetet. Ez egy igen fontos dolog ebben az évben, és bármelyik évben! (Megszólal a zene – „Time Lapse” a PremiumBeat.com-ról)

A tudás már ott van. Nem tőlem származik. Nem is attól az Istentől, akiről Elizabeth beszélt. Ez már most ott van. És nem szükségszerűen a hasadban van, hanem pontosan a megfelelő pillanatban, az Én Vagyok-ságodban van. És tudja a választ mindenre még akkor is, ha csak színleled.

Tudja, hol legyél pontosan a megfelelő pillanatban. Tudja, hogyan kell behozni a tökéletesen megfelelő mennyiségű energiát, a tökéletesen megfelelő pillanatban. Ez *a bizalom* és ez *a szeretet*. És egyébként is ha ebben az évben nehézségeid adódnak önmagad szeretetével – és

szerintem ez hatalmas ugrás néhányatok számára – legalább legyél kedves magadhoz. Kezdd azzal, hogy kedves legyél magadhoz.

~ *Kedvesség*

Néhányan közületek megpróbálkoztak önmaguk szeretetével. És úgy találták, hogy eléggé kihívásokkal teli dolog. Mi lenne, csak kedvesek lennétek önmagatokhoz, adva saját magatoknak egy napot a masszázs spa-ban? Ez elég jól hangzik, Hm? Igen. Egy kellemes vacsora, ahol nem aggódtok a kalóriák, a szénhidrátmennyiség, vagy a cukortartalom miatt. Köpök erre! Ó! Azok a diéták! Uhh! Ó!

Legyél kedves magaddal olyan helyzetekben, amikben régebben kritizáltad magad és ítélkeztél magad felett. Amikor belemennél a „mi van akkor, ha” és a „mit kellett volna másképpen tennem” gondolatokba.

Legyél kedves magaddal, amikor leesel, ahogy éppen el akarsz érni valamit, ne vess rajta, és mondd azt: “Micsoda tapasztalás!” – ahelyett, hogy agyon bántanád magad.

Legyél kedves magaddal úgy, hogy menj és vegyél magadnak valami szépet. Úgy értem valami tényleg nagyon szépet. Valami *elképesztően nagyon-nagyon* szépet. Igen.

SART: Egy Mercédeszt.

ADAMUS: Igen, persze, egy Mercédeszt, valami igazán szépet. Ez jelenti azt, hogy kedves vagy önmagaddal.

Erre persze az elméd majd azt mondja, hogy: “Ez bolondság, és nem lenne szabad a pénzt költenem!” *Köpök erre!* Sokat köpök erre! (nevetés) Nem. Mert amikor kedvesen, szépen bánysz magaddal – amikor büntudat nélkül veszel valami szépet magadnak úgy, hogy azt senki mással sem osztod meg, mert magadnak veszed – akkor hirtelen ott terem a bőség. Ez ilyen egyszerű és bámulatos!

Legyél kedves önmagadhoz úgy, hogy magasabbra, vagy felsőbb kategóriába helyezed magad - ahogy ezt a mai modern társadalom nevezi. Ne elégedj meg az olcsóbb lakással, vagy házzal! Ne elégedj meg a kevesebbrel! Cauldre most azt mondja nekem, hogy a Nordstrom's-ba és ne a Walmartba járd vásárolni!

~ *Tudás*

Akkor vágjunk bele az utazásunkba! A tudás már ott van. Ez nem mentális alapokról fog megérkezni. Vagyis hozzá vagytok már szokva ehhez a bizsergő érzéshez az agyatokban, amikor gondolkoztok valamiről. Olyankor aktiváltok valamit az agyatokban. Gondolkoztok a jövőről, az elöttetek álló évről, vagy akár az elöttetek álló hónapról. És ilyenkor az agyatok munkába áll, hogy megpróbálja azt kitalálni. Ezt felejtétek el! A tudásba fogtok beérkezni.

A tudás az a válasz, ami már ott van, az a megoldás, ami már ott van. Nem fogtok hangot

hallani. Nem kezdtek hirtelen automatikus írásba és nem fogtok váratlanul kapcsolatba lépni a szellemi vezetői- tekkel. Ők már réges-régen eltávoztak. Nem bírták a nyomást. Elmentek. Te magad leszel az!

Nem fog felvillanni a neonfény az elmédben! A tudás nagyon enyhe, finom, ugyanakkor kiegyensúlyozott.

A tudás nem mindig akkor mutatkozik meg, amikor szerinted meg kellene, hogy mutakozzon. Hanem a pontosan megfelelő, tökéletes pillanatban, és te pedig egész egyszerűen tudni fogod, hogy mit tegyél.

Amikor a tudás eljön hozzád, azt érezni fogod. Ne vondd kétségbe! Mozdulj meg! Cselekedj! Lendülj akcióba. Csinálj valamit!

~ Az utazás

Hadd mutassak egy példát nektek a tudásra! Utazzunk el egy kicsit! Menjünk el egy vakációra! Igen, te egyedül, egy vakációra! Otthon vagy, összeszeded a holmidat, bepakolsz az utazótáskádba, kiválasztod a ruháidat a szekrényedből, és ekkor rádöbben, hogy bizony jó ideje nem vettél már magadnak semmit. De ez most nem számít. Összecsomagolod azt, amid van.

Igen, alsóneműt is pakolsz. Dezodorra valószínűleg nem lesz szükséged, mert úgysem lesznek mások körülötted. Pakolsz egy-két rövidnadrágot, pólót. Nincs szükséged sokra. Egy szép helyre utazol teljesen egyedül.

Amikor eszedbe jut, hogy: „Hát, de ott vannak a gyerekeim, a férjem és a munkám!” – A pokolba is ezzel! Ne foglalkozz velük! Valószínűleg nem mondták neked, de azt akarják, hogy utazz el egy kis időre!

Csomagolj hát össze! Igen, jó szorosan zárd le a bőröndödet és bizonyosodj meg arról, hogy nálad van az útleveled. És ha nincs útleveled, akkor itt most nyomban csinálj egyet magadnak! *Pfft!* Yo Soy El Punto. (Én vagyok a „közép”pont – a lektor megjegyzése.) Csinálj egyet! Rögvest! Igen. Látod, itt az útlevel. És nézd csak, ott vannak a repülőjegyek! Nézd meg őket! Tudom, hogy már nem használtok jegyeket, mert mindezt az interneten intézitek, de azért csak játsszatok tovább velem! Nyissátok ki a jegyeket! Hihetetlen! Első osztályú jegyek Adamus jóvoltából! Igen, Miért is ne?

Ó, és nézd csak – a Mester Légitársasággal repülsz. Eddig a létezéséről sem tudtál! Azt hitted megint a United-dal kell repülnöd. Nem. Hanem a Mester Légitársasággal! Első osztályon! Csak neked!

Limuzinnal mész ki a reptérre és nem azokkal a reptéri taxikkal, amibe másik nyolc emberrel kell összezsúfolódnod. Csak te utazol a limóban. Odanézel a limuzin elejére. Úgy tűnik két háztömbnyi hosszú, de felnézel és a közvetlenül a sofőr mögött lévő üveggel elhúzódik. Nézd csak! Én viszlek téged a reptérre!

Odaérsz a reptérre. Első osztályon utazol, ezért nem kell sorba állnod. Átsuhansz. Szállj fel a gépre! Hú! Senki más nincs ott. Csak te.

Természetesen kinyílik az pilótafülke ajtaja és kidugja magát rajta egy fej, és nézd csak, ez én vagyok és Kuthumi! Ó, biztonságban vagy. (nevetés) Némileg.(Adamus kuncog)

Vegyél egy mély lélegzetet és induljunk is! Repülünk el ismeretlen területekre, amihez fogható nem található a Földön, mégis meleg és napsütötte, tengerpart pálmákkal, margarita és mai thai koktélokkal.

Odaértünk- itt áll ez a csodálatos bungaló csak neked, aminek a mérete szinte egy városéval vetekszik. De mégis bungalónak fogjuk nevezni. Mert kényelmes. Egyszerű. Emberek vannak ott, akik arra várnak, hogy téged kiszolgáljanak, mert a Mester megengedi másoknak, hogy őt szolgálják. Megengedi, hogy az energiák őt szolgálják.

Mindenre gondot viselnek, még mielőtt tudnád, hogy szükséged van rá, legyen szó akár egy pohár vízről, egy ételről, plusz WC papírról, vagy bármiről. Már azelőtt tudják, mielőtt tudatába kerülsz annak a szükségletednek.

És leülsz egy pillanatra és csak bámulod a csodálatos óceánt, ezt a mesés helyet, ahova eljöttél nyaralni. Ez az egyik áhítattal teli wáu pillanatod, ahol nyoma sincs a büntudatnak, az aggodalomnak. Csak a wáu érzés áhítata van ott.

Az életnek ilyennek kellene lennie. Abszolút, 100 %-ban, kompromisszum nélkül. Hiszen itt ücsörögsz ebben a Paradicsomban. Minden ott van. Minden ott van és békében érzed magad önmagaddal. Végre, végre igazán átérzed, hogy megérdemled. Megérdemled. Nem valaki más költségén utaztál el ide. Megérdemled.

Meg kellett újítani a tested. Egy kis időre ki kellett szállnod azokból az örült Földi energiákból. Semmi dolgod nincs ezen a nyaraláson, semmit sem kell tenned. Nem kell semmit összehoznod, semmiféle étrendet nem kell betartanod, nem kell meditálnod és semmi mást sem kell tenned. Egyszerűen csak élvezz bármit, amit csak akarsz.

Reggel sokáig alszol, és kicsit még ágyban maradsz, mert annyira jó érezni a nyitott ablakon át beáradó lágy, meleg szellőt. Majd felkelsz, teszel egy kiadós sétát a tengerparton, megeszel egy szelet kenyeret, - frissen süttöt, meleg kenyeret jó sok vajjal és dzsemmel. Két csésze kávét iszol, anélkül, hogy emiatt aggodalmaskodnál. Ó! Az életnek ilyennek kellene lennie!

Elsétálsz a faluba. Mindenki kedves veled. Tisztelettel és megbecsüléssel bánnak veled. Hm. Bizony hosszú idő óta ez az első ilyen alkalom. Egyszeriben csak rád tör, hogy új ruhákat akarsz venni magadnak. És meg is veszed őket anélkül, hogy azon aggódnál, hogy honnan fog érkezni pénzed.

Éjszaka elmész egy partira, ahova a helyiek hívtak meg, hogy kiobbantsanak. Kellemesen és nyugodtnak érzed magad. Táncolsz. Iszol. Eszel. Nevetsz. Vicceket mesélsz. Az emberek

köröd gyűlnek. Mosolyognak, és nem beszélnek a problémáikról és a marhaságaikról. Egyszerűen csak szeretnek a közeledben lenni.

Az este végeztével teszel egy könnyed, szép sétát vissza a kellemesen meleg trópusi levegőn. Egyáltalán nem aggódsz azon, hogy valaki majd odaszalad hozzád az utca másik oldaláról, és rád támad. Egyáltalán nem aggódsz ezen, hiszen biztonságban vagy.

Hazatérsz, lefekszel, és belemész a legcsodálatosabb álomba, az Én Vagyok álomba. Nincs semmiféle üldözés, nincsenek harcok, háborúk, nincsenek sajnálkozások, vagy megbánások, és nem aggódsz azon sem, hogy elfelejtetted a középiskolás szekrényed kombinációs zárát. Mindössze az Én Vagyok csodálatosan békés álmát álmodod.

Váratlanul felébredsz ebből az álomból, és rádöbben, hogy ez egyáltalán nem egy álom. Egyáltalán nem álom. Mert ez az Én Vagyok a valóság. És rádöbben, hogy az összes többi volt az álom. Az összes küzdelem, az összes dolog, ami korlátozta az élet – amikor erőltetted a dolgokat, meg küzdöttél, meg gondolkoztál – az volt az illúzió. Ez az Én Vagyok álom az, ami a valóság.

Itt van ez az inspiráló pillanated. Sietve tollat és papírt keresel. Nem hoztál ilyeneket magaddal, de hirtelen mégis ott teremnek. Ott vannak a legelső fiókban, amelyekbe belenézel. És ebben az ihletett pillanatedban elkezded leírni ezt az álmodat, ami a valóság, és írsz az Én Vagyokról, a tudásról, arról, hogy mindig minden ott terem a megfelelő pillanatban, a hatalom, erőltetés, vagy küzdelem nélküli életről, egy olyan életről, amikor szereted magad, egy bőségben élő és egy válaszokkal teli életről, ahol nincsenek kérdések. Egy örömteli és szabad életről, amiben nincsenek korlátozások.

És csak írsz és írsz, és egyre csak írsz, mindezt kézzel, és nem egy számítógépen, hanem kézzel. És írsz mindennek az egyszerűségéről, arról, hogy minden mindig ott van. Írsz az Én Vagyok-kal való kapcsolódásról, arról, hogy ez nem egy filozofikus beszélgetést jelent. Hogy ez nem egy elképzelés. Nem valami New Age-es zsargon. Hanem valóság. És ott van. Te vagy az. Mindig te vagy az.

Olyan érzésed van, mintha napokon keresztül megállás nélkül csak írnál, de ebben a leghalványabb stressz vagy küzdelem sincs jelen. A szavak kiáradnak a papírra. És óriási örömet leled ebben az írásban, ebben az összekapcsolódásban.

És egy pár nap elteltével befejezed az írást. A végére odaírod: Vége. Aláírod: „Vagyok, Aki Vagyok.” Veszel egy mély lélegzetet. Pár nap múlva ideje visszaindulnod. Ideje visszatérni.

Fogod a kéziratodat, a kézzel írt kéziratodat és elsétálsz vele a postára. Megcímez azét nevedre és bedobod a postaládába. Visszaküldöd magadnak.

Veszel egy jó mély lélegzetet és élvezed a Paradicsomban töltendő idő hátralévő részét, csak lélegzel, és azt csinálsz, amihez csak kedved támad.

Pár nap múlva elérkezik a hazaindulás ideje. Felszállsz a magán repülőgépedre, majd érkezés után beszállsz a limuzinba, ami a reptérről hazavisz téged. Bemész a házádba és

természetesen a csomagod már ott vár téged.

Beljebb sétálsz. Felfogod, hogy megint itt vagy ebben a régi világban – a házában, itt a szekrényed, amiben nem túl sok holmi foglalja a helyet, és ott az a pár tönkrement dolog a ház körül.

Egy pillanat erejéig rád tör a kétségbeesés, a szorongás. „Ó, megint itt vagyok ebben a régi világban!” Majd eszedbe jut a csomagod, a kéziratod, amit gyorsan ki is nyitsz és elkezded olvasni. Minden ott van benne. Ott van benne mindaz a bölcsesség, amit te írtál le saját magadnak és mosolyogsz, mert tudod, hogy ez minden, amire szükséged van. Hogy ebben minden benne van.

Az összes tudás, az összes válasz, a megoldások, amik nem mantrák. Nem megerősítések. Hanem az igazság, amit leírtál.

Veszél egy jó mély lélegzetet és felismered, hogy soha többet nincs szükséged semmire. Hiszen minden ott van. Már tudod.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Ennek a kis utazásnak a példáját használtam arra, amikor írsz magadnak. Mert, nos, egy bizonyos módon ezt már megtettétek. Az Én Vagyok, a Lélek – visszakapcsolhatjátok a világítást – már megtette. Már megtetted.

Beszéltem már korábban is erről – a Merlin Hatásról. Úgyis fogalmazhatnánk, hogy ki vagyunk innen füstölve. (Adamus köhög és közben nevet, mert némi füst száll ki a kandallóból.) Be tudnánk engedni egy kis friss levegőt? (megint köhög)

Olyan ez, mint a Merlin Hatás. Szerintem mindannyiunknak szükségünk van arra, hogy kinyissuk az oldalajtókat! Ez már itt van, ne nevezzük ezt a jövőnek, vagy a holnapnak, vagy a jövő évnek. Mondjuk csak azt, hogy ez már itt van. Már megírtad ezt a kéziratot az igazságról, az összes tudásról. Nem kell mást tenned, mint vened egy mély lélegzetet és felismerned, hogy ez itt van.

A mai napot azzal kezdtem, hogy az összes tudás – már a birtokotokban van. Már ott van. Ehhez nem tudsz gondolkodással hozzáférni. Nem kérdezheted azt, hogy: „Mi az, amit már tényleg tudok?” Csak azt mondhatod, hogy „Már tudom.” Ez ennyire egyszerű. „Már tudom!” ...és akkor a tudás is ott van. Akkor ott van.

Oké, akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

Nagyon szépen kérlek benneteket, hogy az idén, valamint életeitek összes többi hátralévő részében ne feledjétek el és emlékezzetek rá, hogy ez már ott van. Nem fogtok hangot hallani. (Adamus előhizza a pódiumot) Edith, innen tudod, hogy most komolyra fordulnak a dolgok! (páran nevetnek) Nem fogtok hangot hallani! Ne várjatok felvillanó fényeket! Ez annyira több száz évvel ezelőtti! Ne kérjétek jelet sem! Mert akkor kénytelen leszek... akkor kapni fogtok egyet. Én leszek az, aki felemelt lábbal a hátsótokon billentelek benneteket! (nevetés) Hagyjátok abba, hogy jeleket kértek!!! És ne használjatok ingát! Önmagadon kívül

semmit ne használj! Világos? (a közönség egyetért)

Most igent mondotok, de...(nevet) Mennyivel kellene még ennél is egyértelműbben és érthetőbben a tudtokra adnom, hogy *az már ott van?* Nem az epehólyagodban van! Nem a szemgolyódban van! Hanem mindenholnan körbevesz és ott van az egész belsődben. Már ott van. Egészen addig, amíg az emberek magukon kívül próbálnak válaszokhoz jutni, továbbra is keresni és kutatni fognak és korlátozottak maradnak. De abban a pillanatban, amikor a Mester azt mondja: „Ez már itt van. Ha-ha-ha! Már itt van!” akkor ez úgy is van. Ez ennyire egyszerű! Nevezd ezt színlelésnek – engem nem érdekel – vagy bárminek – ez a tudatosság gyakorlása és kinyilvánítása, és amikor a tudatosság gyakorlása és kinyilvánítása megtörténik, akkor már az is (az összes tudás) ott van.

És akkor annak úgy kell lennie! Ez egy univerzális alapelv. Ez egyszerűen így van. Ez a *Vagyok, Aki* *Vagyok* és akkor úgy is van (azzá válok)! Nem vonsz ebbe bele más embereket! Nem miattuk, helyettük, értük teszed – és ez teszi ki a problémák 90%-át, hogy ezt másoktól teszed a dolgokat függővé, vagy pedig te próbálsz őket behúzni a saját egész tapasztalásodba! De a te számodra ez már ott van!

Oké, vegyünk egy mély lélegzetet! Térj vissza ehhez! Talán majd egy különálló kis videót akartok készíteni ebből a merabh-ból, és....igen. Hm. Oké.

Akkor készüljünk fel a következő szegmensünkre! Kérnék egy kis kávé tejszínnel!

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: Igen. Látjátok, ez már...(Linda elveszi a poharát, amiben üdítő van) Hagyd csak azt is itt! Mind a kettőt szeretnénk, hogy legyen... mindkettőt. Ez Cauldre-nak! A kávé, meg nekem. Cauldre azt a lötyyöt issza, legyen is az bármi! Én pedig kávé. Nagyszerű. Már itt is van. (csettint egyet)

LINDA: Jön már! Jön már! (Adamus nevet)

ADAMUS: Oké, akkor vegyünk egy mély lélegzetet, ahogy belekezdünk a beszélgetésünk következő részébe! Mindenki kényelmesen érzi magát? (igen – a közönség egyetértő válasza)

EDITH: Csak csukjuk be az ajtót!

ADAMUS: Kicsit, kicsit....fázol?

EDITH: Igen, lefagyott az orrom.

ADAMUS: Lefagyott az orrod. David majd felmelegíti neked.

EDITH: Micsoda?! (Adamus nevet)

Hogy végződik?

Múlt hónapban beszéltünk arról, hogy fog ez végződni? Hogy ér véget? Hm. Egyáltalán beleéreztetek ebbe? Támadt egy kis zűrzavar?

Jeshuának a kereszten végződött és sok történet kering arról, hogy mi is történt valójában. De tényleg maga mögött hagyta a fizikai testét. Nem a bűneitekért halt meg, mert azokat még el sem követték. (némi nevetés) Vagy tudta volna, hogy valószínűleg erre készültök? Igen. De...és ha tudta volna, akkor sokkal drámaibb módon halt volna meg, mert akkor tudta volna, hogy tényleg nagyon rossz bűnöket követtek majd el. Nem a bűneitekért halt meg. Ő, ...

EDITH: Nincs is olyan, hogy bűn.

ADAMUS: Nincs olyan, hogy bűn. Na pontosan ezért nem a bűneitekért halt meg! Hanem azért, hogy vissza gyertek, vissza inkarnálódjatok a Földre. Azért ment el, hogy ti bejöhessetek. Áááá!!! Véleményem szerint ez így van, és szerintem ez nagyon is tényszerű. Azért ment el, hogy azok, akik az Új Mesterek lesznek, bejöhessenek.

Vagyis egy bizonyos értelemben véve azt is mondhatnátok, hogy Krisztus második eljövetele, a Krisztus tudatosságé, az inkarnációé – az, hogy te és te, meg te és te, meg te, (nevetés, mert Adamus úgy tesz, mintha valakit kihagyna) újra inkarnálódjatok, és visszatérjete. Visszatérjete pontosan most ebbe a létidőbe.

Tehát számára a kereszten végződött, majd később energetikailag jelent meg. Feltámadt a halottaiból, integrálta a testét és energetikailag megjelent pár embernek, hogy arra emlékeztesse az Apostolokat és mindenki mást is, hogy tényleg nincs halál. Minden folytatódik.

De amikor feltettem a kérdést, hogy „A te esetedben hogy fog ez végződni?” – A következőképpen: - Én elmegyek. Elmegyek. És te velem tarthatsz.

Eljutottunk arra a pontra, ahol elegendő a tudatosság a megvilágosodást illetően, mert elegendő olyan Shaumbra van, akik abszolút lehetővé tették, hogy ez eljőjjön az életükbe, elegenden vannak azok, akik azt mondták: „A következő szintre lépünk!” és mondhatod „Én elmegyek egy másik sztrádára, egy másik dimenzióba.”

Beszéltem már korábban arról, hogy én mindössze öt emberre várok és igazából egy jó néhányan vannak. De ami még ennél is lenyűgözőbb az az, hogy a tudatosság mindegyikötökben eljutott arra a pontra, hogy ez meg fog történni. Meg van a kritikus tömeg, így aztán mindannyian, vagyis mindenki közületek, aki azt választja, az a következő szintre léphet. Tehát ez véget ér. A felébredési szakasz a végére ért. A következő szintre lépünk és ez pedig a Mesterlét lesz. Ami nagyszerűen hangzik. Bizonyos értelemben kemény, de közben meg valóban nagyszerű!

Azért mondom, hogy ez véget ér, mert nem fogunk többé a felébredés alapjairól beszélni és semmilyen toleranciám nem lesz az ön-kételkedésre és az önmegvetésre vonatkozóan. Nem

fogom megengedni ezt a kétséget, amivel igazából nagyon is elnézőek vagytok magatokkal szemben. A kétséggel szélsőségesen engedékenyek vagytok. Ez egy emberi luxus, amin remélhetőleg már túl vagytok.

Túl fogunk lépni a kétségen, ahogy a dolgok feldolgozásán is. Túl fogunk lépni azon is, hogy csak a kisujjatok hegyét mártjátok bele ebbe az egészbe, mint amikor csak játszadoztok a felébredéssel. És most arra kérem azokat, akik tovább akarnak jönni velem a következő szintre, hogy csatlakozzatok hozzám. Ez a Mesterlétről fog szólni. Az abszolút Mesterlétről.

El fogok menni azokhoz, akik velem fognak tartani. Mesterként fogok hozzájuk elmenni, de azt fogom kérni, hogy te is Mesterként gyere hozzám. Vagyis más szavakkal nincs több „nem tudom.” Nincs több áldozatiság. Nincs több energia-táplálkozás. Nincs hatalom.

Tehát drága barátaim, itt van számotokra a lehetőség – és ismételten, ez nem számít, mert ez nem a számokról vagy ilyenekről szól. – Lehetőségek nyílik a következő szintre lépni. Remélem ez egy részről lelkesítő lesz. De egyben keményebb is lesz. Nem fogom tolerálni, eltérni azokat, akik még mindig áldozatok, és akik még mindig gondolkoznak a felébredésről. Ez a Mesterlét, vagy semmi! Mesterlét vagy semmi!

Készen állsz?

Most arra foglak kérni benneteket, hogy egy pillanatra érezzetek ebbe bele! Készen álltok erre? Nem számít. Nem számít. Sok más lehetőség lesz még más csoportokkal! Nem számít, ha azt mondod:

„Ezt most még nem érzem teljesen helyénvalónak. Megyek és csinállok valami mást.” Meg fogom adni nektek a többi csoport nevét, és ajánlást is mellékelek hozzá. (kis nevetés)

Mert ez csak azoknak való, akik tényleg készen állnak arra, hogy Mesterként járjanak-keljenek, szabad Mesterként ebben az életben. És ennyi.

Máris meg fogunk itt csinálni valamit. El fogjuk ezt játszani.

Most mindenkit arra kérek, hogy menjen ki a teremből, kivéve azt a pár műszaki stáb tagot, akiknek maradniuk kell. De mindenki mást arra kérek, hogy menjetek ki a teremből! És utána, amikor készen állsz, amennyiben hajlandó vagy a következő szintre lépni, és ha készen állsz arra, véget vess a réginek, és ha készen állsz arra, hogy magad mögött hagyd és elengedd azt a régi emberi utazást, meg a felébredést meg a feldolgozást és minden egyebet is és ha készen állsz arra, hogy innentől Mesterként menj tovább, akkor arra kérlek, hogy gyere vissza ezen az ajtón keresztül a terembe. Azon az ajtón menj ki, és ezen a másikon gyere be újra!

Ha úgy érzed, hogy ez számodra most nem megfelelő, akkor ez rendben van. Akkor csak pattanj bele az autódba, és menj el! Vagy, amennyiben valaki mással jöttél ide, akkor sétálnod kell. (nevetés)

De elérkezett az idő! Meg lett ez a csodálatos kritikus tömeg. Én ezt a Shaumbra

tudatosságnak nevezem, és ez nemrégiben került a figyelmem fókuszpontjába a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Egyik este épp orosz rulettet játszottam ott, ami az egyik kedvenc játékom. (nevetés) Nos, hát ennek nincsenek következményei, (még nagyobb nevetés) csak a móka kedvéért játszom. Ennek számotokra van következménye, de számunkra nincs.

És az egyik Felemelkedett Mester azt kérdezte: „És mi a helyzet azzal a Shaumbra csoporttal?” Ezért aztán úgy gondoltam, hogy jól utánaézek. És beleéreztem. Aztán Kuthumival, Tóbiással, Mihály Arkangyallal meg Rafael Arkangyallal együtt közösen is beleéreztünk ebbe.

És ez még minket is meglepett, és örömmel töltött el, ahogy egyesével mindegyikötökbe beleéreztünk. – Hol van ez a Shaumbra nevű entitás? Hol vagy te? – És akkor láttuk, hogy összeállt a kritikus tömeg, mekkora szenvedély és a vágy. Azt mondtuk, hogy ez nem csak arról az ötről szól, habár jó páratokban ez ott van, de a lényeg nem ez, hanem az, ahol éppen tartotok. Na, ekkor mondtam azt: „Elmegyek. Elmegyek, hogy most már a Mesterekkel dolgozhassak.”

Azt gondoltam, csak egy páran lesztek. De most úgy látom, hogy ennél kicsit többen lesztek.

Időnként ez kemény lesz, mert nem fogtok tudni visszatérni a régi kis játszmáitokhoz. És ezt innentől kezdve még annyira sem fogom szó nélkül hagyni, mint eddig. Kemény lesz, mert meg fogom parancsolni, hogy bőségben éljete. Nincs több kifogás. Meg fogom parancsolni, hogy legyen egyben a biológiaiátok! Nincs több kifogás. Nincs több „nem tudom.” Mert akkor holtbiztos, hogy azonnal kirúglak benneteket. Mert, ahogy már mondtam, ha nem tudod, hogy mit tegyél, akkor egyszerűen csak színlelj, tegyél úgy, mintha! Mert valójában nem csak színlelsz, nem csak úgy teszel, mintha!

A választás

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet! Ez egy nagy pillanat a Shaumbra számára. Hatalmas pillanat ez. (a közönség válasza éljenzés és taps)

Akkor most csináljuk ezt meg egyetlen hang kiejtése nélkül! Itt a lehetőség arra, hogy kísétájl! És ez annak a szimbolikája, hogy kísétálsz a régi utakból, a régi életből, a régi kifogásaidból, a régi korlátaidból, és Mesterként jössz vissza azon az ajtón, készen állva 2014-re! És jól jegyezzétek meg a szavaimat: 2014- nek szüksége lesz egy pár Mesterre! Mesterként gyere vissza azon az ajtón! És onnan indulunk. Nagyszerű.

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet! És mindezt szövegelés nélkül tegyük meg! Ne vegyétek fel a kabátotokat! Ne tegyetek semmit! Ne vegyétek fel a cipőtöket! Ne vigyetek semmit se magatokkal, csak azt, ami most rajtatok van! És ne beszéljete! Most, megkérjük a stábot, hogy tisztítsák ki az ajtó útját, hogy az Új Mesterek be tudjanak rajta jönni.

Mély lélegzet! Mit szólnátok egy szép zenéhez?

Akkor gyertek vissza, amikor készen vagytok. Majd üljetek le bárhová csendben, amíg meg nem látjuk, ki választja azt, hogy visszajön közénk. Köszönöm.

És John, azt a zenét tedd be kérlek, ami a szünetben szólt!

(kis szünet, majd megszólal a zene, miközben a Shaumbrák kimennek az ajtón. A zene: „Kat Mix” – a Sessions Des Rosiers EP1 – MNO)

És amennyiben most otthonról néztek minket, kérlek ti is csináljátok meg ugyanezt. Menjetek el a számítógépetektől. Menjetek ki!

És töltsetek el egy kis időt odakint és kérdezzétek meg magatoktól, hogy készen álltok-e erre? Nem számít. Nincs jó vagy rossz. De készen állsz? És amennyiben igen, akkor gyere vissza Mesterként!

(hosszú szünet, amíg a Shaumbra visszajön a másik ajtón)

Mi jön ezután?

Elképesztő, hogy mekkora felelősséget fogadtatok el, amikor visszajöttetek ezen a ajtón, akár tisztában vagytok most ezzel, akár nem. (páran nevetnek, mert az ajtó eltűnt a függöny mögött.) Milyen bámulatos...ó, és ez egy másik metafora. Az ajtók pontosan akkor jelennek meg, amikor erre szükséged van. És pontosan akkor csukódnak be, amikor erre van szükséged. Ez elképesztő! Ki is tudhatott erről, hogy itt van egy ajtó?

Elképesztő mérvű felelősséget fogadtatok el, amikor visszajöttetek azon az ajtón Mesterként, valószínűleg még nem vagytok teljesen tudatában önmagatokon belül, de ez óriási felelősséget jelent. Jó látni, hogy olyan sok ülés megtelt. (Adamus nevet egy kicsit)

Annyira, hogy mindenkit, aki most visszajött azon az ajtón, szeretnék megajándékozni egy Adamus Díjjal. (valaki azt mondja: „Hurrá!”) Hurrá! (taps) Ez a felemelkedés szimbóluma. Ez a pikk, mely a felemelkedést is jelenti. Egyben a szív is, attól függően, hogyan fordítjátok.

Drága Linda, nálad vannak ma az Adamus Díjak?

LINDA: Ó, igen, Uram!

ADAMUS: Reméltem is. Mindenkinek adj egyet, aki visszajött azon az ajtón!

Most, miközben Linda kiosztja a díjakat, hadd magyarázzam el mindenkinek, akik most online hallgatnak minket hogy is működik ezt?

Drága Michelle létre fog hozni egy oldalt a Crimson Circle Webáruházban.* Holnap déltől ez már üzemelni fog Michelle Mester. Holnap déltől már működni fog. És mindenki, aki elfogadta önmaga Mesterlétét, mindenki, aki velünk fog tartani, és megengedi, hogy a régi véget érjen, és bejön az újba, azok kérhetik, bejelentkezhetnek a webáruházba, hogy kapjanak egyet – csak egyet, hiszen csak egyre van szükségetek – egy Adamus Díjra, ami a

felemelkedés és a megvilágosodás szimbóluma. És ezek abszolút... nagyon figyeljete most ide Linda és Michelle!

* [Klikkeljen ide, hogy megigényelje a saját Adamus díját 2014. február 1. előtt](#)

LINDA: Engem nem érdekel, azt csinálsz, amit akarsz! (nevetések) Te vagy a Mester!

ADAMUS: És mindezt teljesen ingyen kapja mindenki! Ez az én ajándékom nektek! Nincs szállítási díj sem! Teljesen ingyen kapod!

LINDA: Csináld csak! Beszélj az üzleti vezetőnkkel! Nekem ez nem probléma!

ADAMUS: Mindenki csak egyet igényelhet saját magának.

LINDA: Én...

ADAMUS: Csak egyet!

LINDA: Uram?

ADAMUS: És ez csak azoknak jár – és kérlek, ne szakíts félbe – tehát csak azoknak jár, akik elfogadták magukat Mesterként és akik készen állnak arra, hogy Mesterként éljenek és felvállalják a Mesterlet teljes felelősségét. És abban az esetben nem jár, ha gondolkozol az ébredésről. Ez már nagyon régen megtörtént. Ez itt mos a következő szintre lépésről szól – ami az intenzitás és a szépség szintje.

Tehát denveri idő szerint holnap déli 12 órától le lehet adni a megrendeléseket a weboldalon keresztül. A weboldalról meg lehet rendelni a kitűzőt! Kérjük legyetek türelemmel, mert a szállítási idő 3-4 hetet, esetleg még többet is igénybe vehet! Ezt most Cauldre mondja nekem. Teljesen díjtalanul kapjátok. Díjmentesen. Ingyen!

LINDA: Te fogsz leltározni?

ADAMUS: Bumm! Készen van! *Pff!* (páran nevetnek) Már ülnek és várakoznak.

És az nem számít, hogy a világ melyik felén élsz. Van időd, hogy megrendeld a megvilágosodás kitűződ egészen a következő Shoud napjáig, a következő rendezvényünkig. Azt követően nincs több ingyen kitűző! Utána már 2500 USD lesz darabja, vagy ilyesmi. (nevetés) Drágák lesznek!

30 napotok van erre, és ez fogja elárulni a számomra, hogy ki az, aki jön tovább, Ötvenen lesznek? Vagy 100-an? Vagy talán 10.000-en? Nem tudom. Ebből majd ki fog derülni...(valaki beszél: „Te mondtad!”) Még nem tudom *most*, hogy hányan lesznek. Megfogtál. Azt akarod, hogy elmenjek? (nevetés)

SART: (odaáll a pódiumhoz) Csak meg akartalak fogni.

ADAMUS: Tessék csak! (Adamus nevet) Csak óvatosan, mert ott a kávé! (nevetés) Tessék

csak Mester!

SART: Menjünk tovább mindannyian! Mindenki! Jól festek idefent?

LINDA: Igen! Nagyon jól! (köhög; valaki azt mondja “Nyomasztó”)

ADAMUS: Nincs hozzáfűznivalóm.

SART: Köszönjük, hogy idáig elhoztál minket!

ADAMUS: Biztosra veheted.

SART: Köszönjük, hogy egész idő alatt segítettél minket.

ADAMUS: Most köszönetet mondasz, de...de...

SART: De később majd átkozni foglak!

ADAMUS: Igen!

SART: Ez rendben van.

ADAMUS: Nem, lényegében ezzel is végeztünk is. Végeztünk a sok nehézséggel és kihívással. Lesznek olyan időszakok, amikor majd arra lesz szükséged, hogy egyedül legyél magaddal. Ezt felvázolom majd a későbbiekben, de havonta egyszer három napra szükséged lesz, amikor csak magaddal leszel. Mert újra egyensúlyba kell hoznod a testedet és az elmédet és integrálnod kell! És tudom, hogy már most azon kezdtek gondolkodni, hogy: „Hogyan fogom ezt egyáltalán megoldani?” A Mester ezt csak megteszi. És ez egyszerűen csak működik. Egyszerűen csak működik. Ezért is mentünk el arra a kis utazásra ma.

Drága Shaumbra, meg fogjuk látni, hogy hányan rendelitek meg a kitűzőt, hogy hányan jöttök tovább a Mesterlétbe. Nagy örömmel tölt el, hogy mindannyian itt ültök és rajtatok van a kitűző, vagy a kezetekben fogjátok azt.

És személy szerint nekem ez egy megtiszteltetés, mert 2009 szeptemberében kezdtünk el együtt dolgozni a spirituális kalózkodnak ezzel a csoportjával, és akkor még nem voltam teljesen biztos abban, hogy mibe is vágok bele, most meg aztán végképp nem vagyok ebben biztos! De... (Adamus, és a közönség egy pár tagja nevet) De az a tény, hogy ekkora az eltökéltség bennetek, – nevezzük ezt szenedélynek most, vagy soha! „Megcsinálom ebben az életemben!” Ez tényleg egy fény, ami kiragyo! És én készen állok a továbblépésre!

A másik néha kissé monoton volt. (Linda neki is ad egy kitűzőt) Köszönöm. Most már tényleg készen állunk a továbblépésre!

Tehát hogy végződik? Pontosan így. Úgy végződik, hogy búcsút intünk a régi utaknak, búcsút intünk még annak a felébredő embernek is, és Mesterré válunk.

És ezzel drága barátaim adnék egy emlékeztetőt a számotokra, hogy a következő

összejövetelünkig érdekes dolgok fognak történni, és miközben azok megtörténnek, soha ne felejtsetek el, hogy...

A KÖZÖNSÉG ÉS ADAMUS EGYÜTT: ....minden jól van a teremtés egészében.

ADAMUS: Köszönöm és áldás. Áldás. Köszönöm. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@eletkozpont.com